

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, НО НЕ ОТМЪЩАВАЙТЕ!

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 6 • год. ХСV • 24 март 2017 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.org

Любомир Шопов:

**ЗА ГЕНОЦИДА
НАД ТРАКИЙСКИТЕ
БЪЛГАРИ НЯМА
ДАВНОСТ!**

На стр. 4

26 МАРТ ТРЪГВАМЕ КЪМ УРНИТЕ С „ПОИСКАЙ ПРОМЯНАТА“

Кандидатите на ПК „Тракия“ –
Михаил Вълов, Петър Янков и Антон Георгиев

МИХАИЛ ВЪЛОВ

ПЕТЪР ЯНКОВ

АНТОН ГЕОРГИЕВ

На 26 март България ще поиска промяната. На това се надява изстрадащото ни Отечество, на това се надяват и милион и половина тракийци, които за първи път чрез Политически клуб „Тракия“ ще бъдат представени в коалиция на парламентарни избори. Както знаете ПК „Тракия“ е една от петте партии, които влязоха в коалиция „БСП за България“. Известни ви са нашите кандидати в листите на коалицията: Михаил Вълов в 2 изборителен район – Бургас, Петър Янков в 14 изборителен район – Перник и Антон Георгиев в 15 изборителен район – Плевен. Все достойни хора, доказали себе си в обществото с професията си, с гражданското поведение и в защитата на тракийската кауза. И за да бъдат избрани, трябва да надскочат местата, на които са поставени в листите. А преференциалното гласуване ни дава такава възможност и ще бъде непростимо да я пропуснем и

да не гласуваме тракийското движение да има представител в парламента. Има сред нашите редици хора, които се питат защо участваме в тоя вот за парламента и защо точно с БСП. Причини

има и те са няколко: БСП бе първата организация, която потърси тракийци за коалиционни партньори, други не са ни канили, но от „Позитано“ оцениха истинността на патриотизма, който дви-

жи тракийското движение, оцениха ангажираността на организацията с националните интереси и защитата на националното достойнство. ПК „Тракия“, създаден като политически инструмент на тракийското движение, прие предизборната програма на БСП, както и програмите на другите партии в коалицията. А всички те признават предизборната платформа на ПК „Тракия“ и поемат ангажимент за защита на тракийската кауза. В същото време договорът на коалицията предвижда всяка партия да запази своята самостоятелност и независимост. Има и други гласове – защо не бяха дадени повече избираеми места на ПК „Тракия“. Това е първата ни стъпка в коалицията, а тя не е за ден и два, договорът е за всякакъв род избори – парламентарни, местни, президентски... Така че коалицията е дълговременна, чака ни „дълъг път“, в който, надяваме се на нашия авторитет и мъдростта ни, да наложим чрез нашите представители и коалиционните партньори в парламента и в държавните институции исканията на тракийци.

В изборния 26 март, когато се отправяте към урните, мислете, че това е и Денят на Тракия. Така че да защитим Тракия, означава да позабравим някои свои политически пристрастия, дори принадлежността към една или друга партия, всичко това да заменим с безрезервно коалиционно участие. Това означава, че ще дадем гласа си не за друго, а за нашия идеал.

26 МАРТ – ДЕН НА ТРАКИЯ

Подвигът и саможертвата на нашите предци, бойната слава на българската армия и героичната история на тракийските българи, флот и тракийското дружество „Капитан Петриумфът и мъката на националния идеал, символизиращи от датата 26 март – Одринската епопея и Денят на Тракия ще живеят вечно в националната памет, само ако ги помним, тахим и се вдъхновяваме от тях. Тази година, макар че поради парламентарните избори, не е възможно нито пък е законно да се организират масови прояви в деня на вота, тракийци пак ще почетат 26 март, който е признат за празник с национално значение, за да покажат, че помним чуждия подвиг на одринци, че го тахим и се вдъхновяваме от него, най-малкото да положат цветове на признателност пред свидните ни паметници. Не сме забравили както доблестните български войни, така и мъките на хората от керваните с бежанци от Източна Тракия по посока към България.

Много от тракийските дружества посветиха на 26 март свои прояви, които проведоха в дни предхождащи неделата. Във навечерието

на Деня на Тракия във Варна вече се отдадоха военни почести с участието на Военноморския флот и тракийското дружество „Капитан Петриумфът и мъката на националния идеал, символизиращи от датата 26 март – Одринската епопея и Денят на Тракия ще живеят вечно в националната памет, само ако ги помним, тахим и се вдъхновяваме от тях. Тази година, макар че поради парламентарните избори, не е възможно нито пък е законно да се организират масови прояви в деня на вота, тракийци пак ще почетат 26 март, който е признат за празник с национално значение, за да покажат, че помним чуждия подвиг на одринци, че го тахим и се вдъхновяваме от него, най-малкото да положат цветове на признателност пред свидните ни паметници. Не сме забравили както доблестните български войни, така и мъките на хората от керваните с бежанци от Източна Тракия по посока към България.

В София в неделя, 26 март, в 11.30 ч. ще се състои заупокойна молитва в черквата „Св. Николай Софийски Нови“. Свещицика в памет на героите от Одринската епопея, загинали край Одрин и тракийските полета, на всички загинали тракийски и малоазийски бежанци. След това ще бъдат поднесени венци и цветя на Паметника на екзарх Антим Първи и на Паметника на Одринци в градинката между „Опълченска“ и „Пиротска“.

ДЕКЛАРАЦИЯ

на Централното ръководство
на Съюза на тракийските дружества в България

Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България изразява своето безпокойство по повод ескалацията на напрежението между правителството на Република Турция и правителствата на няколко европейски държави, членки на Европейския съюз, във връзка с предстоящия референдум в коюната ни съседка.

Нашите надежди относно досегашния интеграционен процес на Анкара с Европейския съюз бяха свързани със създаване на климат, подходящ за решаване на Тракийския въпрос. За съжаление, нездравите амбиции на турския президент не само по отношение на България, но и към Балканите и към Европа, както и мигрантската криза, коренно променят ситуацията и пречат за нормалните добросъседски отношения между България и Турция.

Пряката намеса на турски официални лица в предизборната кампания за Народно събрание на 26 март т. г. прелизва чашата на търпението и е демонстративно посегателство срещу суверенитета на българската държава. Двустранният статут на турските граждани в редица европейски държави създава трудности в техния обществено-политически живот.

Впрочем, европейските правителства и българския служебен кабинет могат да открият редица сходни ситуации в българо-турските отношения от Освобождението на България от османско иго през 1878 г. насам.

Единствено връщане към общоприетите норми на Устава на ООН за взаимно уважение, ненамеса във вътрешните работи и отношения във взаимен интерес, може да даде положителен резултат в името на добросъседството, спокойствието и реда у нас на Балканите и в Европа.

14 март 2017

Централно ръководство на СТДБ

Председател

Красимир Премянов

НЕОТСТЪПНА ЗАЩИТА НА НАЦИОНАЛНИТЕ ИНТЕРЕСИ

Предизборна среща в Червен бряг

Дружеството в Червен бряг е най-младата част от тракийското движение, което има вече 120 годишна история. Да напомним, че последните местни избори кметът на общината инж. Данаил Вълков бе избран от коалиция с участието на ПК „Тракия“. Негови членове се събраха заедно с членове и привърженици на БСП на среща, посветена на предстоящите парламентарни избори. Срещата бе открита от Гинка

Нинова, председател на Общинския съвет на БСП, която подчерта важността на факта, че в коалицията „БСП за България“ участва ПК „Тракия“ и коалицията ще защитава тракийската кауза, която е неотделима от националната.

Фолклорна група от село Радомирици с акордеонист Иван Николов изпълни програма с тракийски песни. В това червенобрежко село живеят много потомци на тракийски бежанци

■ След срещата с певците от село Радомирици

от село Чопкево, Узункюприйско, и там също се подготвя учредяването на тракийско дружество.

Председателят на СТДБ

Красимир Премянов изтъкна, че милион и половина българи са свързани с Тракия и с нейната съдба, в геноцида над тракийските

българи са избити повече от 60 000, а 300 хиляди са прогонени от родните си места и са загубили домовете, имотите си и имущест-

ТРАКИЙСКАТА СЪДБА ВЛЕЗЕ В УЧЕБЕН ЧАС

НЕДЯЛКА КАРАДИМОВА

Десислава Костова, председател на тракийското младежко дружество „Стайко войвода“ при тракийско дружество „Капитан Петко войвода“ – Димитровград, изнесе открит урок на учениците от 10 „А“ клас в ПМГ „Иван Вазов“ в града. Откритият урок бе на тема: „Тракийската организация в България“.

Инициативата е част от предвидените прояви в чест на 70-годишнината от създаването на тракийското дружество в града и бе осъществена в навечерието на Деня на Тракия. Случайно или не, датата съвпадна с датата на превземането на Одринската крепост по стар стил.

За мен е чест и удоволствие да се обърна към вас като адвокат и председател на тракийското младежко дружество и лично като тракийка и като българка, с тези думи приветства учениците Десислава Костова и им каза, че и тя е завършила същата гимназия.

В часа по гражданско образование, посветен на организациите с нестопанска цел, децата задаваха въпроси за причините, довели до възникването на тракийската организация, за задачите и целите и в днешно време, за начините, по които те биват реализирани. Интересуваха се живо от това с какво реално се занимава организацията, каква е структурата и как взаимодейства с други неправителствени организации и общински и държавни институции. Оказа се, че повечето от децата са потомци на тракийски бежанци. Някои разказаха и спомени на бабите и дядовците си. Тракийското дружество в града е най-старото юридическо лице с нестопанска цел, възникнало е преди самия Димитровград, което го отличава от всички останали тракийски дружества в страната и го прави уникално.

Десислава Костова подчерта, че организацията е неполитическа и надпартийна, че е сдруже-

ние с нестопанска цел, регистрирано в обществена полза. Като адвокат тя обясни какви са разликите между видовете юридически лица с нестопанска цел, какво означава регистрация в обществена полза и в частност каква е спецификата на тракийската организация – нейните цели и задачи. Съюзът на тракийските дружества в България е сдружение на отделните тракийски дружества по места като в него членуват и физически лица. За тракийската организация и въобще за тракийския въпрос трябва да се говори, това не е нещо архаично, вехто, апокрифно и загубило смисъла си. Това, че днес съм тук, сред вас, ми дава достатъчно основание да се надявам, че усилията, които се полагат постоянно от ръководството на СТДБ не са напразни, че идеята за Тракия добива нова популярност, че децата и младежите се интересуват от корените си, каза в лекцията си Десислава Костова.

Голям интерес предизвика въпросът защо държавата не прави почти нищо за защита на имуществените права на тракийските бежански от Одринска Тракия и Мала Азия и техните потомци в международен аспект. Въпрос, на който към днешна дата няма еднозначен отговор. В хода на разговора се зароди идеята да се на-

прави симулиран съдебен процес по Ангорския договор, в който децата да представят своето виждане по този така дискутиран проблем, избягван от държавните институции.

За провеждането на тази нова инициатива адвокат Десислава Костова обеща да осигури текста на договора и да се опита да го разтълкува. Самата тя беше приятно изненадата от отношението на децата от тази не толкова интересна за тийнейджъри тема. Обясни им, че международното право е доста трудна материя, а конкретно Ангорският договор е съчетание от норми на международното публично и международното частно право, което го прави още по-труден за анализиране, а съответно и за прогнозиране резултата от един такъв подобен процес реално. От друга страна това би могло да накара децата да научат нещо за международните институции и право, за самите международни договори, по които България е страна и които са дали отражение върху съдбата на тракийци и да им даде възможност да се докоснат до историческото минало и сами да достигнат до истината за Тракия и тракийския въпрос.

Защото историческата памет няма цвят и политическа украса, защото истината за Тракия е съхранена на място, от което никой и по никакъв начин не може да я изтръгне – в нашите сърца и защото вие, нашите деца-носителите на българска памет и съвест, сте тук, за да покажете на света и на България, че Тракия не е просто спомен и блян, че идеалът за Тракия е жив, че го има и ще го има, докато я има и България!, каза накрая Десислава Костова на средношколците.

Бележка на редактора: Разказахме подробно за един открит урок в едно училище с нескритата идея да подкрепим този добър пример и да го препоръчаме на дружествата в страната.

ството си. ПК „Тракия“ е създаден от нашите предци като политически инструмент на тракийци, който по възможност да защитава тракийските интереси в парламента и в държавните институции и тази възможност сега става реалност с участието в коалицията „БСП за България“, изтъкна той и се спря на реакцията на Централното ръководство на Съюза, което не може да се съгласи с развитието на Европейския съюз на няколко скорости и с отреденото място на България като заден двор. Съюзът не одобрява и намесата на Турция чрез турския посланик и с изявления и действия на турски министри в предизборната борба. Красимир Премянов обвини управляващите за предателските отстъпки, които правят на Република Турция – с даденото право да нейни граждани да участват персонално в мюсюлманското вероизповедание в България и да строят тук джамии. Той охарактеризира тракийското движение като автентичен изразител на патриотизма, което се изразява в неотстъпната защита на националните интереси и за постигане на национално съгласие, затуй осъждаме всички, които посягат на националното достойнство.

Председателят на ПК „Тракия“ Стефан Начев говори за политическите права на тракийци – достойни граждани на България. Той представи Антон Георгиев – кандидат на ПК „Тракия“ в коалицията в 15 МИР – Плевен. Личност, която държи съдбата си в здрави ръце, ръководи една от най-големите фирми в страната за климатична техника и дава хляб на повече от 200 души.

Антон Николов разказа, че е свързан с Червен бряг, тук изгражда цех, в който ще работят 150 души. Той се спря както на защитата на тракийските ценности, така и намеренията си да допринесе за привличането на чуждестранни инвеститори. Изтъкна също така нуждата от създаване на училища, които да създават кадри за новите предприятия. Приема за своя мисия да се задържат младите хора в България. „Затова бия тоя тупан!“ – каза накрая кандидат депутатът.

Оживена бе дискусиата в срещата. Присъстващите търсеха отговори на въпроси за последствията от разграбването в приватизацията, за пенсиите, за опасността от криза в енергетиката, за подкрепата на малкия и средния бизнес, за безобразната сеч и износа на дървесен материал, за необходимостта от военно обучение в училище и връщане на военната служба за няколко месеца.

ПРАЗНИК – РАВНОСМЕТКА И ВДЪХНОВЕНИЕ

120 години навърши тракийското дружество в Айтос

Жителите и гостите на Айтос на 15 март т.г. съпребиваха вълнуващо тържество, посветено на 120-годишнината от учредяването на тракийско дружество в подбалканския град. Тук, в началото на 20-ти век градът е приютил един истински народен будител – учителя, свещеника и революционера Петър Димитров Киприлов, родом от с. Пирок, Лозенградско. По този повод гост на тържеството бе тракийският поет от Варна Иван Демиров. Любопитно е да се отбележи, че родителите на Иван Демиров са бежанци от Коево, Лозенградско – съседно село на родното място на свещеник Киприлов. Патриотичният повик е вдъхновил поета да напише стихове за легендарния защитник на поробените българи в Странджа планина.

С патриотичния марш „Край Босфора шум се вдига“ детската вокална група „Звънчета“ даде началото на тържеството. Вокалната група се ръководи от с. Еожени Агоп Герджикова-артистка от Бургаската опера, учителка в Средно училище „Никола Вапцаров“ в града. Доклад за 120-годишнина на тракийско движение в Айтос изнесе Димитър Ошавков – председател на тракийското дружество „1897 Петър Киприлов“. Тракийското дружество в града възниква в защита интересите на българите-бежанци от Източна и Беломорска Тракия и от Мала Азия, се казва в доклада. Протоколът, подписан от 19 учредители, е изпратен на дружеството – майка в гр. Варна, което го признава за свой член, считано от 1 януари 1897 г. В бр. 32 с.г. на в. „Странджа“ се съобщава, че на 26 януари 1897 г. в Айтос е учредено тракийско младежко дружество, което приема името на варненското дружество „Странджа“. Бягството на българите от Източна Тракия и Мала Азия и заселването им в Айтоския край е драматично и се извършва на няколко бежански вълни. През 1920 год. в Айтос вече има настанени 300 бежански семейства или общо над 1800 души от различни ограбени и опожарени селища в Източна Тракия и Мала Азия. У всеки измъчен бежанец непрекъснато е имало една мисъл – кога ще настъпи този ден, когато

ще бъде настанен и оземлен, така че пак да се радва на своя собственост и на плодове на своя труд. Многобройни са свидетелствата за тежката участ на бежанците, намерили подслон при своите братя в България. Най-ярко свидетелство за „злодеянието на века“, както сполучливо е охарактеризирано от публициста Стоян Райчевски в предговора на преиздадената книга на проф. Любомир Милетич „Разорението на тракийските българи през 1913 г.“. През настоящата година „библията на тракийските бежанци“, както я наричат тракийци, ще бъде издадена и на английски език, за да станат достояние на нашите приятели от Европейския съюз кървавите деяния над българите от Тракия, Мала Азия и Македония.

С вдъхновение в съпровод на акордеониста Жеко Димов Иван Демиров рецитира свои стихове от юбилейното издание „Тракий-

ска летопис“ на дружество „Капитан Петко войвода“ – Варна. Поетът бе възнаграден от тракийци с бурни аплодисменти. Фолклорна група при айтоското тракийско дружество представи за пръв път песента „Отецът“ по стихове на Иван Демиров и музика Георги Германов, посветена на патрона на дружеството. Поетичният рецитал на малоазийския клуб при Бургаското дружество затрогна хората в залата. Тракийската поетеса Елена Великова със свои стихове поздрави тракийци от Айтос за юбилей.

Тържеството бе уважено от Красимир Преманов, председател на Съюза на тракийските дружества в България, и д-р Ваня Стоянова – научен секретар на Тракийския научен институт, която дари дружеството с най-новите издания на института. Боряна Бужашка – доктор по история, подари на дружеството най-новото си изследване „Източнотракий-

ският въпрос в българо-турските дипломатически отношения (1913–2016 г.)“, издаден по повод 120-годишнината от началото на организирано тракийско движение в България. Книгата е придружена с документална част и представя оригинални и непубликувани досега документи от архива на Министерството на външните работи. Изследването е подредено хронологически и обхваща периода до 1990 г. и дава възможност на читателя да се потопи в атмосферата на различните страни от българо-турските отношения и опитите да се разрешат спорните въпроси. От името на варненските тракийци Румяна Вълчева, председател на Националния тракийски женски съюз и председател на дружество „Капитан Петко войвода“ – Варна приветства тракийци от Айтос за юбилейната годишнина и дари книги и видеоматериали от Националното честване в гр. Варна за 120-годишнината от учредяването на тракийската организация в България. Ветеранът на тракийското дружество в гр. Казанлък Костадинка Димитрова отправи сърдечни поздравии за юбилей на тракийци от Айтос, като пожела плодотворното сътрудничество

между двете тракийски дружества да продължи да се развива и обогатява с нови инициативи. Казанлъчани подариха на тракийци от Айтос разсад от българска роза с пожелание благоуханната роза да се развива и в техния град. Председателят на тракийско дружество „Капитан Петко войвода“ в гр. Карнобат Милка Спасова поднесе поздравителен адрес за юбилей на домакините, в който призовава: „Помнете трагичната тракийска история, но бъдете горди, че сте запазили своя български дух, своите родови корени и своята тракийска вяра“.

На тържеството присъстваха и правнучките на свещеник Киприлов – Елена Петрова и Величка Георгиева от гр. Бургас – членове на тракийското дружество.

Празненството на айтоските тракийци завърши с концертна програма на фолклорен състав на тракийско дружество „Екзарх Антим I“ – Бургас с ръководител Николинка Миндова, за което домакините благодариха и на Тодор Ангелов-председател на Националния младежки съюз и председател на Бургаското дружество.

Централното ръководство на СТДБ награди тракийското дружество „1897 Петър Киприлов“ със сребърен плакет „Капитан Петко Войвода“, по случай 120-годишнината от учредяването на тракийско дружество в гр. Айтос. Отличieto бе връчено от председателя на СТДБ Красимир Преманов.

ДИПЛОМАТЪТ ЛЮБОМИР ШОПОВ: ЗА ГЕНОЦИДА НАД ТРАКИЙСКИТЕ БЪЛГАРИ НЯМА ДАВНОСТ!

„Българският етнически модел“
е пагубен за България, той обслужва
интересите на Турция

ИНТЕРВЮ НА МАРИЕЛА БАЛЕВА

– Господин Шопов, кои са проблемите пред българската държава днес?

– Големите проблеми са политическата система, демографският въпрос, етническият модел и корупцията. „Политическата класа“ работи за себе си, не за България. Дори Тръмп иска да обърне САЩ към нов модел, да изведе интересите на нацията напред. Не интересите на спекулативния финансов капитал – т.е. на Сорос и неолбералите, а на производствения капитал. У нас такава работа я стане, я не стане след 10-20 години.

– Сигурно доста анализатори биха ви репликирали, че ако има нещо, с което България да се гордее, това е етническият модел у нас.

– „Българският етнически модел“ е пагубен за държавата. Той обслужва интересите на Турция. С една протурска партия – ДПС, с новосъздадената ДОСТ – пряко свързана с Анкара и забележете – с парите на българския данъкоплатец. Всичко, за което се бореха Ахмед Доган и Движението за права и свободи, бе постигнато още през 1990-1991 г. Като права и свободи. След това Доган вече ръководеше Движение за привилегии и слободии. И работеше за ислямизиране и турцизиране на циганското население, за турцизиране на българите мохамедани, за икономическо изтласкване на българското население от смесените райони. В основата на политическия и на етническият модел бе наложена корупцията.

– След появата на партията на Местан ДПС като че ли стана положителен герой, съгласен ли сте?

– Създава се положителен образ на Доган – като спасител на България. Забравя

се как през 1992 г. той лично предаде на турския посланик в София списък с имената на няколкостотин действащи български разузнавачи. Цялата досегашна дейност на ДПС подкопава устоите на българската държава. Малко хора знаят, че хората от Движението в продължение на години работят за изготвяне на международни споразумения, които да гарантират изключителни права на малцинствата на територията на държавите. Правят го чрез Либералния интернационал в Лондон и чрез своите лобита в Европарламента. А това е една от основните цели на Реджеп Ердоган във

Посланик Любомир Шопов е дипломат от кариерата. Той е син на дългогодишния шеф на Държавна сигурност и първи зам.-министър на МВР (30 години) Григор Шопов. Роден е през 1942 г. в София, завършва дипломация в Московския институт за международни отношения (МГИМО). Работи в посолството на България в Москва. Пет години е ръководител на българската правителствена делегация на поверителните преговори между Варшавския договор и НАТО във Виена за разоръжаването в Централна Европа. От 1985 до 1988 г. е началник на отдел „Трети“ – „Балкански страни“ във Външно министерство. От ноември 1988 до декември 1989 г. е завеждащ отдел на ЦК на БКП, който отговаря за работата с българските турци. Автор е на книгите „Отдел „Трети“, „Турският въпрос и държавната сигурност“ и др.

тересите на държавата и се докараме до това положение. Българската съдба да се решава от небългарски политически сили. Стигнахме дотам, че дали ДПС ще бъдат по-силни, дали ДОСТ, все Анкара да дърпа конците в София.

– Президентът Радев миналия месец направи констатация пред германски икономисти, че България е остров на стабилността. Така ли е?

– България не е никакъв остров на стабилността. България е в трета – най-тежка национална катастрофа. Ако се съпоставят последиците от първата и втората, респективно след Бал-

канските и Първата световна война, и третата катастрофа – с начало 1989 г., ще се види ужасяващата картина. Ако през 1913-а сме изгубили около половин милион души – сега България от 9 млн. е 6 милиона и половина. В икономическо отношение – след Първата световна война България губи за репарации 27,5 млрд. лева, сега говорим за над 100 млрд. долара щети в резултат на престъпна приватизация, унищожена икономика, изгубен потенциал с

„изтичане на мозъци“. А тенденцията след няколко десетилетия в Родината да живеят 4,5 млн. цигани, 1,5 млн. турци и под един милион българи? Ние реално губим територия и българската си идентичност.

– А къде е сигурността на България? Кои са нерешените проблеми?

– С Румъния нямаме открити въпроси. Можем да работим по-активно за разширяване на икономическите отношения. Сърбия никога няма да забрави, че София даде въздушен коридор за избиване на наши братя и сестри – славяни. Това е тежко престъпление срещу човечеството. Самата агресия на САЩ срещу Белград беше такова престъпление. Гърция и Турция – и двете членки на НАТО, не оказаха логистична подкрепа на Вашингтон.

– Някои веднага ще ви репликират, че благодарение на това ние сме станали член на НАТО, а сигурно и на ЕС?

– И да го твърдят, няма нищо общо с действителността. Приемането на България беше предрешен въпрос с цел създаване на

кордон около Русия и нагнетяване на напрежението на Балканите и в Черно море. С Македония нищо не сме решили. Наши „политици“ се правиха на „държавници“ с какви ли не жестове и отстъпки, но видяха само среден пръст от Скопие.

– Какви са проблемите ни с

Гърция?

– Предимно транспортни. Не можем да решим блокадите по границата. В

ство?

– За какво истинско приятие можем да говорим след казаното дотук. И след факта, че нейната армия през 1913 г. избива 60 000 невинни българи в Тракия, прогонва към България 280 000 други с каквото могат да носят на гръб. Конфискува над 3,5 милиона декара частна земя и гък не казва по въпроса. Нито за извинение, нито за компенсация. А българските власти – ни лук яли, ни лук мирисали. Това е много тежък проблем и той трябва да бъде решен, защото е акт на геноцид. А за това престъпление давност няма!

– Да не искате да кажете, че трябва едва ли не да обявим война на Турция?

– Не, разбира се! Има политически и дипломатически начини да заявим, че този въпрос съществува, и трябва да търсим решение по него.

– Какво отношение към тези въпроси имат политическите сили преди изборите за Народно събрание?

– Започналата предизборна кампания показва, че партиите мислят предимно за себе си – не за България.

И когато техните лидери и експерти говорят по националната сигурност, нека обяснят на българския народ коя част от най-простичкото определение за нация – „общност от хора със съзнание за еднаква историческа и културна принадлежност, живееща на обща територия, обединена от общ език и организирана в държава“, пасва най-добре към днешните реалности у нас и какви „заслуги“ имат те за сигурността на България. (в. „Галерия“)

И ПЕВЦИ ПЕСНИ ЗА НЕГО ПЕЯТ...

Михаил Герджиков в народната памет

нен окръг с привлекателната си млада интеллигентна фигура завладяваше всеки, който се

уравновесяваха с игривия поток на хороводните и общото изживяване беше дълбоко жизнерадостно. Пееха млади и стари, жени и мъже.

Песента „Герджиков дума на Гина“ е изпята от Каля Тодорова Костова от Малко Тръново. В забележка съставителите са подчертали, че певицата е дъщеря на възпятата в песента Гина. Няма да скрия интереса си към тази малка подробност, защото силно ме впечатли. С още по-голямо желание проучих спомените на странджанските комити. Те не са пропуснали да отбележат срещите и разговорите, които са имали с легендарния ръководител Михаил

Герджиков, нито са забравили жените, които като тях са били жертвоготовни в името на свободата. Райко Петров от Малко Тръново, участник в револю-

ционното движение от 1899 г., описва подробно дейността – легална и нелегална, на своите съграждани. „Имаше и предани жени на организацията в с. Стоилово. Такава беше жената на Стоян Карайбаша – Гина. Тя служеше като местна куриерка. За да не я подозира властта, винаги водеше и детето си. Тя отиваше дори до Мокрушево да дари четата с хляб, тютюн и писма в цедилката...“

Представете си Гина с цедилка на гърба и в нея малката Каля за прикритие пред турските власти. А под детето писмата, които изпращали от София и Бургас за комитите в Странджа и Одринско. И още – срещата на комитата с жена му и дъщеричката...

Напомням отново текста на песента:

ГЕРДЖИКОВ ДУМА НА ГИНА

Герджикова дума на Гина:
– Гино ле, карабишу ле,
утрина рану да раниш,
на Скокът, Гино, ще дойдеш,

на Скокът, Гино, при черът,
ягниво да ни донесеш,
ягниво, Гино, и жупане,
и да се назъкъ повърнеш,
та да те никой не види.
Ранила Гина ѝ занела,
там си Герджикова завари,
Герджикова, още Шаваров.
Герджикова дума на Гина:
– ягниво, Гино, и жупане,
дет си в кунизар завела,
та че се назъкъ повърнеш,
да те душманин не види,
че ти са дребни децата.
А пък Гина хми думаше:
– Герджикова и ти Шаваров,
я нема в село да пода,
моите са деца при баба,
при баба, още при дядо,
пък татко хми е кумита,
кумита в тойта дружина.
И аз със вас ша да дойда,
млада кумитка да стана.

(Сб. „Странджа пее“, 1961 г.)

(Настоящата публикация на песента права и поради факта, че не намерих сборничето „Странджа пее“ нито в Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“, нито в библиотеката на Института по изкуствознание при БАН, нито в библиотеката на Съюза на музикалните дейци.)

В бр. 2 на вестник „Тракия“ поместихме една песен, посветена на Михаил Герджиков. Ето подробности и коментар от писателя КИРИЛ МОМЧИЛОВ:

„Герджиков дойде в Бунархисар от Урембеглия през една дъждовна и кална нощ... – пише в спомените си секретарят на Конгреса на Петрова нива Анастас Сп. Разбойников. – Беше с черна брада, бяло, матово лице вследствие нощните скитания; с черна мешинена куртка, подплатена с чернен хастар; с червена дебела вратовръзка; с дълга коса, къдриците на която падаха върху челото му; с лек платнен каскет; с наметната къса пушка и презрамenna овчарска чанта – тоя върховен нелегален ръководител на Одринския революцио-

срещне с него, дори без да му говореше надълго. Неговото име в Странджа и Одринско стана легенда...“

Песента „Герджиков дума на Гина“ открих в една малка книжка – „Странджа пее“, издадена от „Наука и изкуство“ през 1962 г. Съставителите на сборника са Димитър Осинин, Елена Стоин и Георги Бояджиев. Тримата са записали и дешифрирали нотния текст на 1000 песни, които са били изпети на 27, 28 и 29 май 1960 г. в с. Граматиково по време на Първия събор за надпяване. От тях в песенната сбирка са включени само 60. „Песента на Странджа прозвуча мощно и самобитно – пише в предговора писателят Димитър Осинин. – Мрачно-героинните мелодии се

ИЗЯЩЕН МАЙСТОР НА ЖИВОПИСТА

Изложба по повод 90 години от рождението на Никола Николов бе уредена в галерия „Средец“ на Министерството на културата.

Експозицията, включваща над 30 живописни творби от фонда на Художествена галерия „Христо Цоков“ – Габрово и няколко, предоставени за изложбата от музей „Дом на хумора и сатирата“, е представителна извадка на творчеството на художника. Тя бе показана в Габрово през 2016 г., когато се навършиха 90 години от рождението на артиста. Събитието в галерия „Средец“ е още един повод да си спомним и поговорим за твореца и човека Никола Николов.

Той е роден на 1 юни 1926 г. в с. Куклен, Пловдивско. Потомък е на тракийски бежанци, неговият дядо е притежавал имоти и се е занимавал с рисуване в Александруполис. А самият той в детските си години е живял и учил в Серес. След преселничеството си роднините му се установяват в Тополовград, а родителите му се заселват в Нова Загора, където живеят до смъртта си.

Никола Николов е завършил живопис в Националната художествена галерия. До смъртта си е живял и творил в Габрово. Там е създал Групата на художниците, чийто председател е бил до смъртта си. Създател е на Га-

90 години от рождението на художника Никола Николов

бровската художествена галерия и заедно с много общественици от града – на Дома на хумора и сатирата. Заедно с колегите си – Митьо Солаков и проф. Кънчо Цанев, възстановяват Габровския карнавал, прераснал във Фестивал на хумора и сатирата и превърнал се в емблема на града.

В Дома на хумора и сатирата се намира и една от най-големите колекции на чуждестранно изкуство у нас, събирана и от него по време на фестивалите, както и от пленерите, организирани от Групата на габровските художници. Откритие на Габровската група на художниците е и с. Боженци, което е обявено за национален паметник на културата и става едно от любимите места за вдъхновение за артистите.

Никола Николов има множество самостоятелни изложби и участия в общи художествени експозиции. Негови картини се намират във всички галерии и в много частни колекции у нас, както и в музеите на изкуството в Мюнхен, Мадрид и Гърция. Носител е на множество творчески награди и отличия. Член е на Съюза на българските художници, а в различни периоди – и на ръководството му. През 1985 г. е удостоен със званието „Заслужил художник“.

Провъзгласен е посмъртно за Почетен гражданин на Габрово на 10 октомври 1998 г. за значителния му принос към националната художествена култура и културния живот на Габрово.

Негови творби са притежание на наши и чужди галерии, на много частни колекции. Изящен

майстор на живописата, Никола Николов работи предимно портрет, композиция и пейзаж.

Николов ни напусна след кратко боледуване през леден февруарски ден преди две десетилетия. Неговата посмъртна изложба в Габрово през 2016 г. бе открита от акад. Светлин Русев, с когото ги е свързвало топло приятелство.

Куратор на изложбата е акад. Светлин Русев, който потвърди високата оценка за творчеството и личността на Никола Николов.

„Преди всичко Никола Николов беше художник от класа с проста и чиста форма, с дълбок усет за природата и човека. Кольо беше свободен дух, който не натрапваше свободата си, но я живееше като творческо и житейско поведение. Това, че габровската галерия е решила да почете дин достоен човек и истински художник, а и създател на галерията, не е само поклон пред делото му, но в определен смисъл е и осмисляне на днешния ни хаос и бъркотия през изкуството и примера на своя съгражданин и всеотдаен труженик. Той не беше от художниците, които участваха в амби-

циозното надпяване. Имаше някакво философско безразличие към арт-състезанията. Убеден в простотата и неприкосновеността на личното си пространство, в което живееше с добри мисли и светли чувства. Приживе, когато Кольо беше един от нас, трудно можеше да се разбере високата човешка и артистична мярка, която постави. Днес мярката е само една – дълбоко разтърсващо и силно изкуство.“ – думи на Светлин Русев при откриване на изложбата.

ДОСТОЕН И ПЪЛНОЦЕННО ИЗЖИВЯН ЖИВОТ

Делчо Балабанов ни остави изследвания
за трагедията на тракийските българи,
за съдбата на курдите и арменците

Проф. Бончо Асенов

Делчо БАЛАБАНОВ (1937–2016) е роден в с. Белопопци, Хасковско, д-р по история, ст.н.с. Работил е дълги години в контраразузнаването в ОУ МВР-Стара Загора. Няколко години е преподавател във Висшия институт на МВР. След 1989 г. се занимава с активна обществено-политическа дейност. От 1991–1995 г. е зам.-председател на Общонародния комитет за защита на националните интереси. От 2002–2005 г. ръководи Отечествена партия на труда. Председател е на Комитета за солидарност с курдския народ. Издавал е вестник и списание и е инициатор на редица срещи и конференции посветени на проблемите на курдите. Има над 120 публикации и 12 книги свързани с новата история на Турция, борбите на курдите и предизвикателствата за България. Издал е и 12 книги с подобна тематика.

През 2011 г. Делчо Балабанов издава в три тома книгата „Абдуллах Йоджалан и ПКК-биографичен очерк“ (общо 1448 с.), в която разказва за живота и делата на водача на курдите. Това е една от най-подробните и обективни биографии за ръководителя на курдите в Турция, с когото Балабанов е поддържал и лични връзки.

През 2014 г. издава книгата „Тракия в пламъци“ (1912–1913 и 1919–1923 г.) (418 с.), в която с много документи и снимки разказва за трагедията на тракийските българи по време на Балканската война и Първата световна война. Това е един тъжен разказ за съдбата на българите от Беломорска Тракия направен по спомени и размисли на неговите съвременници. Той е още по-убедителен защото самият Балабанов произхожда от семейство на тракийски бежанци и част от спомените са от негови близки роднини. За да ни въведе в темата той разкрива историята на Западна Тракия от времето на Санстефанска България до победата на Балканската война, крушенията на Междусъюзническата война и османската инвазия след това. Описва трагедията на родното село на неговите родители – Сачанли и на българските бежанци

тръгнали да се спасяват в България от башибузуките. Разказва за събитията около присъединяването на Беломорието към България и борбата за автономия на Тракия, която през 1920 г. е предоставена на Гърция. В отделна глава разглежда съпротивата срещу новият завоевател – гърците, втората бежанска вълна към България през 1923 г. и обезбългаряването на Западна Тракия. Проследява и съдбата на Вътрешно-тракийската организация след 1923 г. и разказва за живота и делата на осем тракийски войводи, някои от които са били репресирани от българските власти преди и след 1944 г. Всичко това Делчо Балабанов представя на основата на вече познати документи, но и на автентични спомени на български и турски участници в събитията. Включително и на потомци на българските бежанци. И е допълнил повествованието с много снимки, част от които са автентични и за първи път публикувани.

През 2015 г. Балабанов издава книгата „Депортацията на арменците“ (231 с.), която представлява сборник от турски документи за

насилствената депортация на арменското население в Турция през 1915–1918 г. и практически извършени геноцид над арменското население, при което умират повече от един млн. арменци. За да бъде обективен Балабанов е дал първо официалните турски документи обясняващи и оправдаващи

депортацията, а след това ни запознава с близо 60 писмени указания и разпоредби касаещи депортирането – дадени в оригинал, съответно преведени на съвременен турски и български език. Крайният му извод е, че турските официални документи от този период са издавани не да отразяват реалните съ-

бития, а за да манипулират тези събития, за да прикрият и подменят истината. И че депортацията и геноцида са „продиктувани от идеята за създаване на хомогенна турска нация, спиране на разпада и възвръщането на Османската империя върху територията на митичната родина „Туран“.

В края на 2015 г. Балабанов издава книгата си „Многоликият радикализъм в Турция (1950–1980)“. В нея, базирайки се на богат документален материал той доказва, че през 50-те–80-те години на миналия век десният радикализъм надвива левия в Турция с помощта на едрия капитал и САЩ. Извършените два военни преврата в Турция довеждат до въоръжена съпротива, до партизанско движение и терористични актове от страна и на

радикалните леви организации и на десницата начело с командосите на А.Тюркеш. Но докато управляващите са безкомпромисни срещу левичарите и практически смачкват младежкото, работническо и профсъюзно движение в Турция, те проявяват учудваща толерантност към фашистката организация на Тюркеш.

През април 2016 г. излиза последната книга на Делчо Балабанов – „От сейфа на турско-то разузнаване (МИТ)“ (148 с.). В нея с автентични турски документи (законо, инструкции, заповеди, указания) касаещи разузнавателната държавна политика на Турция от края на XX и началото на XXI в. той прави връзка между разузнавателната дейност на МИТ и започналата вече да се осъществява доктрина на неоосманизма. От документите разбираме, че турските

тайни служби имат за задача да шпионират тотално съседните страни, включително и България. И това е задача не само на неговото разузнаване – МИТ, но и на всички министерства и държавни институции. Фактически те събират подробна информация (по около 400

които да осигуряват „сънародниците извън Турция... да живеят като силни общества в културно, стопанско, политическо и социално отношение“ и „повишаване на чувствата на доверие и сигурност... към националната ни мощ и суверенитет“.

Ето някои от предвижданията в документа мероприятия: поощряване основаването на дружества от нашите сънародници в чужбина и оказване на необходимата им помощ; предпазването им от вредни влияния и течения; оказване материална и морална помощ на сънародниците ни в чужбина; откриване на училища с преподаване на турски език; осигуряване обучението на нашите сънародници със или без стипендии; откриване културни центрове сред

проблема) касаеща политическата, икономическа, идеологическа, военна, социална, демографска, етническа, географска, образователна, религиозна, битова област чрез секретни сътрудници и други „народни осведомителни средства“. Събирането на тази информация е подчинено на целите на турската пропаганда, провеждана и от МИТ. А те са „да защитава връзките на нашите сънародници, намиращи се извън Турция, с майката Родина“, да се поддържа в българските мюсюлмани протурските идеи, чувства и настроения, да се използват при необходимост за „активна съпротива срещу държавната власт“, да се изяснява „възможно ли е установяване на нова държава в националните граници“ (подразбира се към Турция). В специален план за психологическа отбрана разработен от Министерството на външните работи се предвиждат мероприятия,

сънародниците ни; изпращане на фолклорни екипи, подготвени духовници, учители, списания, вестници, брошури и филми. Предвижданите мероприятия виждаме, че се осъществяват вече активно в рамките на неоосманската политика на Турция.

Анализът на документите посочени в книгата дават основание на Делчо Балабанов да твърди, че в тях са заложени дългосрочни геополитически и геостратегически интереси на Анкара, развити по късно от доскорошния турски премиер Ахмет Давутоглу в книгата му „Стратегическа дълбочина“ и практически прилагани вече от Турция по отношение на нашата страна.

Делчо Балабанов имаше планове за нови книги, но уви съдбата реши друго и той си отиде преждевременно през декември 2016 г., уверявам ви, с мисълта за достоен и пълноценно изживян живот.

ТРЕТИ МАРТ – ФОТОЛЕТОПИС

КИЕВ

Пред паметника на Капитан Петко Войвода в Киев на 3 март бяха поднесени венци и цветя от членовете на българското посолство и техните семейства, начело с посланика Красимир Минчев, както и от представители на българските дружества, на българската общност и Дружеството за приятелство „България-Украйна“. Слово пред паметника на капитан Петко войвода произнесе българският военен, военновъздушен и военноморски аташе в Киев полк. Симеон Симеонов.

ПЛОВДИВ

Детско-юношески знаменен отряд на тракийското дружество „Войвода Руси Славов“ участва в тържествения ритуал по случай националния праз-

ник и 140 години от обявяването на Освободителната руско-турска война. Те бяха поздравени от командващия парада ген. Матеев, командир на Пловдивския гарнизон. Поднесени бяха венци и цветя от името на дружеството и на СТДБ пред паметника-костница на Хълма на освободителите.

ВРЪХ ШИПКА

След множеството българи посетили в този паметен ден паметникът на връх Шипка бе и Петър Янков със семейството си. Той е кандидат на Политически клуб „Тракия“ за депутат в 14-и изборителен район – Перник. Петър Янков е заместник-председател на Върховния комитет на СТДБ и председател на тракийското дружество „Капитан Петко войвода“ в Перник.

ТОДОР ЗАНДАНОВ НА 80 ГОДИНИ

Известният боксьор и треньор, потомъкът на тракийци, основателят на боксовия клуб „Капитан Петко войвода“, навърши 80 Години. Роден е на 14 март 1937 г. в кърджалийското село Широко поле. Младият Тодор Занданов става един от основоположниците на този труден спорт в южния град. Успехът за Тодор идва през 1956 г., когато още като юноша в боксов клуб „Миньор“ става републикански шампион в категория 78

кг. Година по-късно той се откроява и в казармата и става армейски шампион. След което е поканен в отбора на „Ботев“ – Пловдив, където израства много. Спортната биография на Тодор е увенчана и с титла в международния турнир „Странджата“ през 1960 г., вече като състезател в „Арда“. Още два пъти побеждава на „Странджата“ и два пъти взема сребърен медал. А през 1970 г. получава наградата за най-техничен боксьор на

същия турнир. С фланелката на „Спартак“ – София става балкански първенец и световен шампион за служителите на МВР.

Завършва ВИФ и става треньор в ЦСКА. Негови възпитаници покоряват европейски и световни върхове, донесли са 95 медала, от които 36 златни. През 1983 г. е удостоен със звание „Заслужил треньор“. От 1995 г. той създава в София свой собствен боксов клуб „Капитан Петко войвода“. Тодор Занданов е първият наставник на Кобрата – Кубрат Пулев.

Въпреки възрастта си, Тодор Занданов и днес заразява със своята неизчерпаема енергия своите състезатели. („Нов живот“)

ФИЛМ – ПОЧИТ КЪМ МИХАИЛ ГЕРДЖИКОВ

ДИМИТРИНА СМОЛЕВА

На 13 март т. г. дружество „Тракия“ в София организира възпоменателна вечер, посветена на 140-годишнината от рождението на Михаил Герджиков, виден деец на Македоно-Одринското революционно движение, организатор и главен войвода на Преображенското въстание в Странджа през 1903 г., извисил се като исполин на гребена на революционната вълна на национално-освободителното движение в Тракия... Гости на вечерта бяха внучката на Михаил Герджиков Надежда Недкова, правнучката Мария Или-

ва и праправнучката Петя.

Надежда Недкова разказа за предците на Герджиковия род, спомени за семейството на дядо си, за неговия живот и дейност. Прожектиран бе документалният филм „Сърцатата чета на Михаил Герджиков“ представен от режисьора Михаил Венков. Първите кадри са от Копривщица и показват дъщерята на Михаил Герджиков. Магда разказва своите спомени за родителите си, за своето детство, за дейността на знаменития си баща. Следват

спомените на внучката Надежда Недкова за ученическите години на дядо ѝ в Пловдив и Сливен, за приятелството му с Яворов, за студентския му живот в Женева, за срещите с Г. Стаматов, за революционната му дейност,

на правнучката Мария и нейните спомени включени в книгата ѝ „Носталгия по Копривщица“, Анна Венкова... И високата оценка на проф. Дойно Дойнов за революционната дейност на Михаил Герджиков с определението „Герой на България“ и удовлетворението от създаването на филма, като документ за запазване на родовата памет. Уникални документи, снимки, богат илюстративен материал.

Филмът и разказите на Надежда Недкова бяха изгледани и изслушани с притаен дъх и

предизвикаха у присъстващите голям интерес. Последваха очаквани коментари, впечатления, мнения и въпроси към наследниците на Михаил Герджиков. Петко Стамболиев, проф. Желязко Стоянов, проф. Иван Филчев, Стоян Райчевски, Божана Богданова, Папани Козарова, Анна Венкова... са част от изказалите се. С отпавената благодарност към режисьора Михаил Венков и екипа, създал филма, наследниците на Михаил Герджиков и на сладости поднесени от праправнучката Петя, всички си пожелаха филма да бъде видян от още много тракийци.

СЪЮЗЪТ Е ПРОТИВ РАЗВИТИЕТО НА ЕС НА РАЗЛИЧНИ СКОРОСТИ

На 10 март т.г. на Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България прие декларация в която се казва:

Съюзът на тракийските дружества в България е обществено-патриотична организация със сто и двадесет годишна история. Тя участва в живота на България в различни периоди на нейното развитие винаги със загриженост за държавата и през призмата на интересите на потомците на бежанците от Тракия и Мала Азия.

Геноцидът, довел до 60-те хиляди избити и 300 хиляди етнически прочистени през 1913 г. от турските власти наши предци оставя неизлечими рани в сърцата на стотиците хиляди техни потомци у нас. Ние декларираме своята подкрепа за изразената позиция на правителството на Република България и също сме против по-нататъшното развитие на Европейския съюз на различни скорости. Заявявали сме и още веднъж изразяваме своята подкрепа за запазване единството и целостта на Европейския съюз.

Пожелаваме успех на държавния глава г-н Румен Радев при отстояване на тази позиция на предстоящото заседание на Европейския съвет в Брюксел!

Честито!

Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България и редколегията на вестник „Тракия“ честитят на рождениците на Съюза:

Николина Миндова – Бургас.....1 април 1946 г.
Проф. д-р Атанас Щерев – София.....3 април 1945 г.
Елена Алекова – София.....3 април 1963 г.
Петър Янков – Перник6 април 1962 г.
Васил Михайлов – София6 април 1938 г.
Кирил Киряков – Сливен 17 април 1953 г.

ТРАКИЯ – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7-А

Печат: НЮЗПРИНТ ЕООД

Абонирайте се!

Каталожен номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: чл.-кор. на БАН Васил ПРОДАНОВ, проф. Иван ФИЛЧЕВ, Елена АЛЕКОВА, Никола ИНДЖОВ и Хубен СТЕФАНОВ; Главен редактор: Тодор КОРУЕВ
e-mail: vesttrakia@abv.bg, stdb_sofia@abv.bg, тел.02/986 71 26; факс:02/987 57 53

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC:STSABGSF
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

КОРЕСПОНДЕНТИ: Валентина АНГЕЛОВА (Бургас) – 0879 545 115; Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) – 076/60 13 67; Димитринка СМОЛЕВА (София) – 02/412 12 36, 0886 746 044; Михаил МИХАЙЛОВ (Сливен) – 044/62 48 53; Анета Георгиева (Хасково) - 0894 044 420; Веска Ламбова (Шумен) – 0877 71 85 03; Мария ИВАНОВА (Ямбол) – 046/66 35 40

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака). Хонорари за публикуването им не се дават.

КАНДИДАТИ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ПК „ТРАКИЯ“

10 ПОИСКАЙ ПРОМЯНАТА! БСП ТРАКИЯ

ГЛАСУВАЙ ЗА
**МИХАИЛ
НИКОЛАЕВ
ВЪЛОВ**
ПК „ТРАКИЯ“

4

СИГУРНОСТ,
СПРАВЕДЛИВОСТ,
ЗАЩИТА НА
ТРАКИЙСКАТА КАУЗА

Кандидат в 2 МИР - Бургас

10 ПОИСКАЙ ПРОМЯНАТА! БСП ТРАКИЯ

ГЛАСУВАЙ ЗА
**АНТОН
ГЕОРГИЕВ
ГЕОРГИЕВ**
ПК „ТРАКИЯ“

14

СИГУРНОСТ,
СПРАВЕДЛИВОСТ,
ЗАЩИТА НА
ТРАКИЙСКАТА КАУЗА

Кандидат в 15 МИР - Плевен

10 ПОИСКАЙ ПРОМЯНАТА! БСП ТРАКИЯ

ГЛАСУВАЙ ЗА
**ПЕТЪР
АНАСТАСОВ
ЯНКОВ**
ПК „ТРАКИЯ“

6

СИГУРНОСТ,
СПРАВЕДЛИВОСТ,
ЗАЩИТА НА
ТРАКИЙСКАТА КАУЗА

Кандидат в 14 МИР - Перник

ПОЛИТИЧЕСКИ КЛУБ „ТРАКИЯ“: ПРИОРИТЕТИ

- ✓ Отстояване на тракийската кауза във вътрешната и външната политика;
- ✓ Защита на човешките и имуществените права на тракийските бежанци и техните потомци;
- ✓ Парламентът да признае геноцида над тракийските българи в Османската империя;
- ✓ Защита на българщината, българите в чужбина и православната вяра;
- ✓ Противопоставяне на опитите за обезбългаряване и турцизиране на българите мохамедани;
- ✓ Преодоляване на икономическата разруха и начало на стопански възход на основата на нова икономическа политика;
- ✓ Специални мерки за преодоляване на изостаналостта на тракийските райони в страната;
- ✓ Борба за ограничаване на бедността и намаляване на социалното неравенство;
- ✓ Решителни действия срещу мафията и битовата престъпност;
- ✓ Сигурност на границите и във всеки дом;
- ✓ Здравна система, в която всеки българин има достъп, повишаване на пенсиите

Купуването и продаването на гласове е престъпление!